

Onstwedder maakte met 'Slaait'nhoes' zijn droom waar

Hij heeft woord gehouden, zou je kunnen zeggen. Meer dan 25 jaar geleden deed hij voor het eerst zijn verhaal, wilde de historische boerderij die hij in zijn geboortedorp Onstwedde pas had gekocht geheel in de oude staat terugbrengen. Zeker, het was een meerjarenplan, maar wat hij wilde stond Geert Nieuwenhuis (53) helder voor ogen. Stukje bij beetje realiseerde hij zijn toekomstdroom. Meer dan dat, want op zijn plekje in - zoals oudere Onstwedders zeggen - de Moushörn verrees de museumherberg 'Slaait'nhoes'. Daar steekt hij nu met zijn vrouw en jongens alle ziel en zaligheid in. Hij heeft er volledig zijn draai gevonden.

In het Onstwedde van de jaren vijftig en zestig kende iedereen Geert Nieuwenhuis als een jongen die veel kon. Hij voetbalde als de beste, schaatste sneller dan welke dorpsgenoot dan ook en genoot een reputatie als metselaar. Hij maakte zich later het klompenmaken eigen. Dat bracht hem de wereld over: Japan en Korea ondermeer, gaf er demonstraties.

Ja, laat die jongen van Nieuwenhuis maar lopen. De boerderij werd eens gekocht met de bedoeling om rustig en fraai te wonen in een nog redelijk onaangetaast stukje Onstwedde. Het werd meer, want dat het ooit een 'Slaait'nhoes' zou worden stond hem bij de koop niet voor ogen. "In mijn achterhoofd had ik natuurlijk wel wat vage plannen, maar dat was eigenlijk meer een droom." Hij deed er al met al zo'n dertien jaar over om zijn ideaal te verwezenlijken, stak veel vrije tijd (en uiteraard ook geld) in zijn historisch bezit. De boerderij is nog een van de weinige van het Saksisch type in Westervolde. Oorspronkelijk ging Nieuwenhuis er vanuit dat het van de tijd was die tussen 1500-1600 lag. Inmiddels heeft hij uit een publikatie in een boek geleerd dat de erfplaats al vanaf 1400 bewoond moet zijn geweest. "t Gaat daarin steeds om dezelfde plek", zegt de oudste zoon. "En het heeft ook altijd ongeveer dezelfde grootte gehad."

Geert Nieuwenhuis restaureerde met grote zorgvuldigheid, streefde naar de oorspronkelijkheid van bouw,

zorgde er daarom voor dat het huis voorzien werd van 'slaiten' of 'slieten, losliggende kromme balken over de gebinten en waarop het hooi of koren in vroeger eeuwen kwam te rusten. Zo kwam hij ook aan de naam van zijn boerderij. Je moet er maar op komen. Van het moment af dat het iets werd als een museumherberg hebben de Nieuwenhuizen het altijd drukker gehad dan voorzien. Daarom ook kwam het nooit tot een officiële opening. Het volk was immers toch al in talrijk getale binnen geweest! Nu trekt Geert Nieuwenhuis met zijn museum vele toeristen, uit het

hele land, de hele wereld zelfs. En zijn jongens hebben een nieuw element aan de activiteiten toegevoegd. En zo komt het dan er met de regelmaat van de klok Grunneger Oavonden worden gehouden in 't Slaait'nhoes met artiesten van eigen bodem. En het einde van alle bouwactiviteiten is ook nog niet in zicht. Er komt een schuur bij de boerderij. Wat hij daarmee precies wil staat Geert Nieuwenhuis nu nog niet helder voor ogen, maar dat het goed komt daar in De Moushörn in Onstwedde, daaraan hoeft niemand te twijfelen. Want we zeiden het al: laat die Nieuwenhuis maar lopen!

Geert Nieuwenhuis in het 'Slaait'nhoes' bezig met zijn kledingconferentie.